

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Argosz ugat távolról

(KÖPENY)

*ott laknak a mozdulatai egy köpeny ujjában lebbenésében ráncaiban gombjai
között ismerősek gyorsak és máshonnan kölcsönöztek
pontosan ismételd a mozdulatot mordul rá tízévesen vasreszelékek között a mester
volt focista aki diótörő-reszelésbe avatja be épp a tanítványokat a rozsdás fém
felületén sima fénylő rétegek nyílnak fel vaspor hull a lábak elé
lopódzni egy folyóparti lépcsőn ahol később rácsok újonnan nőtt kerítések jelzik a
magántulajdon érkezését mintha titkos útvonalon járna s mégis más amikor vala-
ki azt hibeti lépcsőkről: az én lépcsőm mint rég a csupán őrzésére rendeltetett pis-
lákoló figyelemből
elrejtőzik ráncok mélyébe a csiszolt gombok csontanyagába helyet engednek neki
a fészkelődő időmolekulák*

(BÁRD)

*megszámozva heverték egy asztalon az ócskapiacon nem volt köztük két egyforma
méretre s formára sem
egy lendítést egy koppanást próbáltam mindhez rendelni vagy egy nevet ahhoz
ahogy széthasítja azt mi alákerül
elképzeltem hogy a számok ugyanezt jelentik valaki fejében azt hogy nincs két
koppanás mi egyforma nincs két ugyanolyan hasadás nincs két ugyanolyan balál
az árus arca szürke volt borostás hideg volt szemében felfénylett az alkohol s a
megnevezés reménytelen vágya*

(GYENGÉD)

*túlgondolkodni a kerítésen túl a falon mindig átlépve a szükségszerűség határait
egy lépéssel előbbre tartva saját történetedben
összekuszált életronalakat találasz gazdátlanul maradt elhanyagolt romos te-
nyerekben így feltételezed mindenestre
szimmetrikus épületbe lépsz be itt mindenből mindenből kettő van pincédbe
indulsz padlásodra nem vagy egyedül egy pillanatra sem
gyengéd az hogy átlátni uralni próbálsz minden tükröződést minden szimmetriát
minden szétkanyargó lépcsőt azt feltételezve építette őket valaki nem hiszel a
vadon lépcsőiben akik halkan fenyegetően gyűlnek most köréd*

(NAGYKÉPŰ)

*uralni a síkságot akár egy sánpár amely előről hátrafelé halad ha tekinteteddel követed őt
természetesnek venni a zajos lépcsőket és lifteket melyek tíz év sem telik bele üresek lesznek használaton kívüliek
uralni a mozdulatokat melyekben ujjak tenyerek derekak lábak rendeződnek biztos rendbe mielőtt még repedések kopások hézagok nyílnának bennük közöttük meglátni a sánpárban az élettelen a tekintetnélküliséget azt ahol már nincs iránya sem sűrűsödése*

(ÜSZKÖSÖDŐ)

*nem lánggal ég csak könnyű észrevétlen füstje van de mégis halhatatlan mondják róla mint amikor papírra írt szavak semmisülnek meg beljebb kúszik a barnult szegély s kételkedsz ott voltak-e valaha ott lehettek-e
a függöny most erősebb fényeket enged be minden ablakon az éjszakai villódzás derengés pengeéleket kapott
barlangrendszer épül minden kiégett beomló világ helyén évek telnek el vagy még több kanyart vevő idő amíg újra eligazodnak benne a lakók*

JÁSZ ATTILA

Éjszakai játszótér

*Egy táj részletei alakulnak a ködben.
A közmunkások fákat ültetnek a fagyott földbe.
Kutyasétáltatásból visszafelé
alig ismersz a játszótér környékére. Éjjel visszamész,*

*a sárga kivilágításban már egészen földöntúli.
Mintha kizökentél volna az időből,
és kedvenc helyedre kerülnél vissza.
De mégsem ugyanaz.*

*Becsukod a szemed, a szél végigsimít arcodon.
Mikor kinyitod, kihunynak a fények.
Gyerekkori játszótered sötét, álombeli árnyai
rajzolódnak az éjszaka vásznára.*